Ankenævnet for Forsikring

Den 1. juni 2016 blev i sag nr. 88623:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring i If Skadeforsikring. Hun klager over selskabets afslag på at yde dækning for skader på hendes bil efter et færdselsuheld den 8/4 2012.

Selskabet har afvist klagerens krav med henvisning til, at det er forældet.

I klageskema af 28/10 2015 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Jeg ønsker erstatning for min bil, eller at man laver de skader på min bil, som der kom under uheldet. Dersom man ikke kan det, søgte jeg erstatning.
> ...
> Da vi har taget dommen til retshjælpen, anbefalede de at vi klagede til jer, dommen frikender [Klager] – og derfor tænker vi at det må være på sin plads at de udbetaler erstatning ud fra gældende regler."

Hertil har selskabet i brev af 15/12 2015 til nævnet bl.a. bemærket:

> "Sagen vedrører et påstået færdselsuheld, der ifølge det anmeldte skete 8/4 2012. Ved skaden blev klagers kaskoforsikrede bil totalskadet.
>
> Tvisten vedrører om klager har krav på erstatning for den totalskadede bil.
>
> Det er vores opfattelse at klagers krav er forældet efter reglerne i Forældelsesloven. Allerede af denne grund må vi fastholde vores afslag.

Sagsfremstilling
Modparten anmeldte uheldet til If pr. telefon den 10/4 2012 (Bilag A). På baggrund heraf bad vi klager anmelde skaden. Klagers søn mødte op i vores reception, hvor han udfyldte og afleverede skriftlig anmeldelse 27/4 2012 (Bilag B).

Ifølge anmeldelsen skete sammenstødet 8/4 2012.

I anledning af anmeldelsen har If overdraget sagen til politiet, der rejste sigtelse imod klager for forsøg på Assurancesvig. Straffesagen blev afsluttet ved dom afsagt 24/2 2014, hvor klager blev frifundet (domsudskift er bilagt klageskemaet).

Klager gentog herefter sit krav over for If ved mail dateret 28/4 2014 (bilag C).

If fastholdt afslag på erstatning af bilen ved mail 5/5 2014 (Bilag D).

Klager kontakter os igen 10/12 2014 ved at [Klagers repræsentant] udfylde en ny anmeldelse på Ifs internet, med angivelse af hun ønsker en forklaring på, hvorfor If ikke vil betale erstatning for klagers bil (bilag E).

If sender derfor på ny begrundet afslag 11/12 2014 ved at videresende mail af 5/5 2014 til [Klagers repræsentant] (Bilag F)

Vi fastholder vores afgørelse
Det er vores opfattelse at klagers krav om erstatning er forældet.

Vi bemærker at den almindelige forældelsesfrist på 3 år fra skadedagen udløb 8/4 2015 og i hvert fald senest 3 år efter forsikringstagers søns anmeldelse af uheldet - dvs. 10/4 2015. Dette jf. Forældelseslovens § 3 stk. 2 og Forsikringsaftalelovens § 29 stk. 5.

Forældelsesfristen har ikke været suspenderet ved aftale eller forhandling, og klager har ikke taget retslige skridt overfor If.

I det omfang det kan siges at forældelsesfristen har været midlertidigt suspenderet under straffesagens behandling i Retten, udløb forældelsesfristen 1 år efter afsigelse af dommen i Straffesagen den 24/2 2014 - dvs. 24/2 2015.

Klager bad os genbehandle kravet 28/4 2014, og If fastholdt afslaget ved mail 5/5 2014.

Hvis dette må betegnes som forhandling efter Forældelseslovens § 21. stk. 5, er forhandlingerne afsluttet i hvert fald senest 5/5 2014, hvorfor forældelsen indtrådte 5/5 2015.
Konklusion

Samlet må vi konkludere at klagers krav er forældet den 10/4 2015 eller i hvert fald senest 5/5 2015."

I klagerens advokats mail af 19/2 2016 til nævnet fremgår det bl.a.:

"Efter gennemgang af sagens akter, kan jeg konstatere, at forsikringstager med al sandsynlighed har været berettiget til dækning af skaden på dennes bil idet der foreligger en dom som frifinder forsikringstager for beskyldningerne om forsikringssvindel hvilket danner grundlag for forsikringsselskabets afvisning.

Det bemærkes, at dommen vejer tungere end resultatet af en undersøgelse som forsikringsselskabet efter domsafsigelsen vælger at indhente.

Forsikringsselskabet gøre tillige gældende, at sagen er forældet.

Dette forekommer ret belejligt, idet det bemærkes, at fristen på de tre år i det væsentligste har været opbrugt på retssagen anlagt af forsikringsselskabet.

For så vidt angår forældelsen på 1 år efter forsikringsselskabet 'endelig afgørelse' bemærkes, at det fremgår af sagens akter, at forsikringstager har været af den opfattelse, at de havde vunder sagen over forsikringsselskabet. Denne misforståelse gøre, at forsikringstager ikke har haft grundlag for at frygte forældelse og har tænkt, at sagen er verserende og at forsikringsselskabet fortsat blot stiller sig på bagbenene.

Det gøres derfor gældende, at forsikringsselskabet har været i ond tro i forhold til forsikringstagerens vildfarelse og evt. har spekuleret i forældelsen.

Efter dommen, har det stået klart for forsikringsselskabet, at forsikringstageren har været berettiget til dækning men vælger fortsat ikke at dække skaden med hjemmel i en ensidig indhentet erklæring.

Det bemærkes, at parternes aftale har hjemmel i aftaleloven og at forsikringsselskabets ageren, som den professionelle part, i den grad forekommer urimelig hvorfor nævnet bedes afgøre, at forsikringstager har været berettiget til dækning og at indtrådt forældelse ikke kan ændre herved."

I selskabets brev af 24/2 2016 til nævnet er det bl.a. anført:

"At klager skulle have haft den vildfarelse, at han havde vundet en sag imod If ved dommen 24/2 2014, ændrer ikke ved, at klager blev bragt ud af denne vildfarelse, da han på ny modtog afslag på erstatning den 13. maj 2014.

I perioden fra 13. maj 2014 til klagens indgivelse til Ankenævnet, foretog klager ikke retslige eller andre skridt, der kunne afbryde forældelsesfristen.

Vi fastholder således at klagers krav er forældet jf. tidligere.

Vi noterer os at klagers advokat mener, at klager ville have været berettiget til erstatning, hvis sagen ikke er forældet, idet han ikke er dømt for assurancesvig.

Dette finder vi ikke relevant for spørgsmålet om, hvorvidt sagen er forældet - uanset om kravet var berettiget, hvis det var fremsat rettidigt, så er kravet forældet.

Vi er i øvrigt ikke enige i, at klager 'med al sandsynlighed' ville være berettiget til erstatning ved rettidig fremsættelse af kravet.

Vi bemærker i den forbindelse, at klager har bevisbyrden for, at bilen blev totalskadet ved et dækningsberettiget færdselsuheld.

Det forhold at der ikke var tilstrækkeligt bevis til, at klager kunne dømmes for et strafbart forhold, er således ikke i sig selv ensbetydende med, at klager har løftet bevisbyrden for, at skaden er dækningsberettiget.

I den forbindelse henleder vi opmærksomheden på, at skaderne på klagers og den anden involverede bil ikke stemmer med de oprindelige forklaringer om, hvordan skaden skete, og at klager og modparten i forløbet har af sagen, har haft skiftende forklaringer til, hvordan sammenstødet fandt sted.

Vi finder det ligeledes besynderligt, at klager påkører en bil, der i sammenstødsøjeblikket holder stille uden aktiveret tænding - og dette uden at aktivere bremsen. Dette ifølge politiets undersøgelser jf. tidligere fremsendte domsudskrift, og den efterfølgende selvstændigt indhentede [Skadeinspektør]-rapport.

Rapport fra [Skadeinspektør] vedhæftes til orientering"

I klagerens mail af 28/4 2014 til selskabet hedder det bl.a.:

"Hej [If-medarbejder]

Jeg var i retten og vandt sagen imod If forsikring... de har endnu ikke betalt min erstatning og renten til, og jeg har kontaktet jer længe nu! Ring venligst til dette nu. [Telefonnummer]"

I selskabets mail af 5/5 2014 til klageren er det bl.a. anført:

"Tak for din mail.

If Forsikring er ikke dømt af retten til at betale erstatning til dig, og derfor vil If stadig ikke betale erstatningen. Det er politiet der har anlagt sag mod dig for forsikringssvindel og dette er du af [Byretten] blevet frikendt for.

If Forsikring har modtaget kopi af dommen fra straffesagen mod dig.
Af dommen fremgår det, at dommeren har lagt vægt på at [Bilinspektørs] forklaring ikke kunne lægges til grund for at bilen skulle være påkørt mere end en gang.

[Bilinspektør] har været politiets hovedårsag til sigtelsen og det er hans undersøgelse som retten ikke fandt tilstrækkelig som bevis.

Da If ikke er enige i [Byrettens] afgørelse i sagen og mener at sagen ikke er belyst ordentligt ud fra den undersøgelse som [Bilinspektør] har udført, har If på eget initiativ, efter dommen i [Byretten], fået udarbejdet en [Skadeinspektør] test af bilerne.

[Skadeinspektør] testen fastslår at din bil har holdt stille da uheldet skete, og at bilen er påkørt mere end én gang for at få de skader der er på bilen.

Desuden fastslår testen at bilen ikke har bremset umiddelbart inden uheldet, og således ikke kan været gået i stå, som dommeren i [Byretten] ikke ville afvise efter den test som Bilinspektøren havde foretaget. Det er ligeledes fastslået af den nye test som If har fået udført, at såfremt nøglen havde været i tændingen på din bil, ville kollisionen have medført at airbags i din bil var blevet udløst.

Derfor fastholder If forsikring at vi ikke vil betale erstatning for din skadede bil.

If Forsikring vil kun betale erstatning såfremt If bliver dømt af retten til at betale erstatning for din bil. Ønsker du at gå videre med sagen, må du derfor bede en advokat udtage stævning mod If Forsikring."

Nævnet udtaler:

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1, og § 3 stk. 1, gælder en 3-årig forældelsesfrist, der skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning over for selskabet.

Efter nævnets opfattelse havde klageren allerede ved færdselsuheldet den 8/4 2012 anledning til at fremsætte krav for selskabet, hvilket hun efter det oplyste også gjorde ved telefonisk anmeldelse den 10/4 2012. Dette betyder, at den treårige forældelse som udgangspunkt indtræder den 8/4 2015.

Efter forældelseslovens § 29, stk. 5 indtræder forældelse af krav, der er anmeldt til selskabet inden forældelsesfristen udløb, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det afviser kravet.

Nævnet lægger til grund, at klageren efter afsigelsen af den frifindende straffedom fik afslag fra selskabet i mail af 5/5 2014. Klagerens eventuelle krav mod selskabet som følge af ulykken den 8/4 2012 var derfor forældet, da sagen blev indbragt for nævnet den 30/10 2015.

Det forhold, at klageren ved sin repræsentant genanmeldte skaden til selskabet den 10/12 2015 fører hverken til, at forældelsesfristen kan anses for suspenderet eller forlænget efter § 29, stk. 5.

Nævnet kan herefter ikke pålægge selskabet at foretage sig yderligere.

6. 88623

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand